

De Saamwerker

Orgaan van de bond
van Christelijke
Gereformeerde
Mannenverenigingen
in Nederland

80ste jaargang
december 2023

Mannenbond
CGK

4

PAGINA	IN DIT NUMMER:
2	Van de voorzitter
3	Openingswoord Bondsdag
5	Bijbelstudie Hosea 9 & 10
9	Gelijkenissen in Lukas
14	Boekbespreking
15	Nieuws uit Veenendaal
16	Jaarverslag 2023
18	Opvoedingsondersteuning
19	Brief aan de koning
20	Brief van het koninklijk huis
21	Bidt u graag?
22	Sprekers themadagen 2024
23	Op bezoek bij de mannenvereniging
24	Foto's Bondsdag

Colofon

**Uitgave van de Bond van Christelijke
Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland**

Internet: www.mannenbond-cgk.nl

Verschijnt 4x per jaar

Volgende uitgave D.V. medio december

Commissie van redactie

A. Kok, Veenendaal
ds. C.J. Droger, Vlaardingen

Redactieadres

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon: 0318-529646
akok@kliksafe.nl

Secretariaat

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon 0318-529646
e-mail: administratie@mannenbond-cgk.nl
(voor boekrecensies, ledenadministratie e.d.)

Abonnement

Leden € 15,- per jaar
Niet-leden € 20,- per jaar
Losse nummers € 5,- per exemplaar
Postgiro NL23INGB0000992401 t.n.v.
Bond van Chr. Geref. M.V. te Zeist

© Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag
worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, opgeslagen
in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden,
hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie,
microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voor-
afgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op
het auteursrecht.

Van de voorzitter

U hebt op dit moment een nieuw nummer van De Saamwerker in handen. Door de goede zorg van onze redacteur en van onze drukker kon het aan u overhandigd worden. We weten als bestuur van de mannenbond dat ons blad gewaardeerd wordt en dat er heel wat mannenverenigingen zijn die de Bijbelschetsen voor de verenigingsavonden gebruiken. Daar zijn we dankbaar voor.

Ook voor het feit dat op geregelde tijden er meer dan 400 broeders in ons kerkverband samenkomen om zich te buigen over het Woord van God en elkaar te dienen met wat de HEERE hun heeft geleerd. Het is de wens van het bestuur dat de zegen van de HEERE ondervonden zal worden bij het voorbereiden en het meemaken van de avonden van de mannenvereniging.

We beleven met elkaar een veelbewogen, verwarrende, onrustige en aangrijpende tijd. Die zijn er meer in de geschiedenis geweest, maar wat zich nu allemaal aandient en samenbalt, is van een bijzondere orde. Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik hoor er iets in van de naderende komst van de Heere Jezus. Binnenkort gaan we de adventstijd weer in en mogen we gaan stilstaan bij Zijn tweede komst in de wereld. Zeker nu is het nodig om ons te verootmoedigen en onszelf de vraag te stellen: ben ik bereid om geoordeeld te worden en hoe zal het oordeel van over mijn leven uitvallen? Wie in Christus gelooft, is geborgen voor de tijd en de eeuwigheid. Die gaat straks naar Huis. U ook?

Een liefdevolle groet, broeders!
Ds. C.J. Droger

Bidden om vrede voor Jeruzalem

Ds. C.J. Droger

Openingswoord voor de bondsdag van 4 november 2023 n.a.v. Psalm 122:6

Ik hoor de uitdrukking de laatste weken geregeld rondom mij heen vallen: 'De wereld staat in brand'. Ik denk dat daar niets te veel mee gezegd is en dat deze woorden precies aanduiden in welke situatie we ons bevinden. 'De wereld staat in brand'. En niet alleen de wereld, denk ik. De kerk staat óók in brand. De vlammen slaan er aan alle kanten uit. 'Kerk en wereld staan in brand'.

In zo'n wereld zijn we vandaag als leden van de mannenbond van de Christelijke Gereformeerde Kerken met onze gasten bij elkaar. In een fraai kerkgebouw in Ede zijn we bijeengekomen om ons te bezinnen op het gebed. Is dat eigenlijk wel relevant? Moet je daar je tijd aan besteden? Als er ooit een tijd is geweest om het over bidden te hebben én om te bidden, dan is het onze tijd wel. Wat doe je als je in een brandend huis zit en je kunt er niet uitkomen? Dan roep je, dan schreeuw je toch om hulp? Is dat bidden ook niet? Bidden is veel meer, we zullen er vandaag meer over horen. Maar bidden is óók dit: roepen, schreeuwen om hulp, omdat kerk en wereld in brand staan.

Wie denkt bij die wereldbrand dan vooral niet aan Israël? Ik kan me niet voorstellen dat wat daar gebeurd is op 7 oktober jl. en wat daarop gevolgd is ons onberoerd laat. Wat zich daar nu afspeelt, heeft iets eschatologisch, iets apocalyptisch. Hier zijn krachten aan het werk die je doen huiveren. Hier lijkt satan met een offensief

bezig tegen het volk van God met een heftigheid die je verbijstert. Wat kunnen we als gereformeerde christenen in Nederland doen? De tekst die ik onder uw aandacht wil brengen, is daar duidelijk over. David geeft ons daarin een opdracht mee.

Psalm 122 verplaatst ons naar de tocht van de pelgrims naar Jeruzalem onder het oude Israël. Als het maar enigszins kon, wilde elke Joodse man uit Israël tijdens de grote feesten en op de Grote Verzoendag in Jeruzalem zijn. God vroeg dat ook van hem. Onderweg werd er gesproken én gezongen. De pelgrimliederen weergalmden tussen de bergen van Judea, klonken op bij het opgaan naar Jeruzalem. Tenslotte stonden de voeten van de pelgrims in de poorten van Jeruzalem. Daar lag de schone stad van God voor de ogen van de bedevaartgangers. Wat een schitterende stad omringde het huis van God waarvan de ark het stralende middelpunt vormde en waar recht gesproken werd zoals God het wilde. Met de stad van God in het oog roept David op om voor Jeruzalem te bidden. Nee, het staat er anders. David roept op om om vrede voor Jeruzalem te bidden. Vrede. Sjaloom. Heelheid en harmonie. Een verzoende betrekking met God en goede en gave verhoudingen met de naasten. Afwezigheid van oorlog en aanwezigheid van God. Vrede in de diepste en ruimste zin van het woord.

Laten ook wij deze oproep van David ter harte nemen en dagelijks bidden om vrede

voor Jeruzalem. Vrede voor het Joodse volk. Dat er spoedig een einde zal komen aan de verschrikkelijke oorlog waarin het volk van God zomaar verweekeld raakte. Laat het ons gebed zijn dat de duivel Gods oogappel niet zal overmeesteren, maar dat God opnieuw zal laten zien dat Hij de God van Israël is, ook vandaag. Laten we ook om geestelijke vrede voor Jeruzalem bidden. Vele Joden kennen de Heere Jezus niet, willen Hem niet kennen, en missen zo de vrede door het bloed van Zijn kruis. Kennen wij zelf trouwens die vrede al? Als Israël ooit ons gebed nodig had, is het vandaag wel. 'Bid om vrede voor Jeruzalem'.

Ik zei net al dat niet alleen de wereld in brand staat. De kerk van God staat óók in brand. Volgens Open Doors lijden wereldwijd 340 miljoen christenen onder vervolging. Plaatselijke kerken hebben vaak te maken met moeiten of met een afnemend aantal leden. Wekelijks worden er kerkgebouwen in Nederland gesloten. De coronacrisis heeft niet alleen de samenleving diep geraakt, maar ook de kerken.

Laten we bidden om vrede voor de kerken. Voor onze eigen kerken en voor de kerken in ons land en daarbuiten. We hebben allemaal vrede nodig, de vrede van en met God en de vrede met elkaar. God wil die geven op het gebed. En op grond van het werk van Christus, die aan het kruis even buiten Jeruzalem geen vrede vond, opdat Hij de Vredevorst en de Uitdeler van vrede zou kunnen zijn.

David voegt een wens toe aan zijn opdracht om om vrede voor Jeruzalem te bidden. Hij laat erop volgen: 'Laat het goed gaan met hen die u liefhebben'. In de kerkgeschiedenis is dit vaak opgevat als een belofte van God. Het zal goed gaan met hen die Jeruzalem liefhebben. Die het volk

Israël liefhebben. Die de God van Israël liefhebben.

Iemand die dat ondervond, was ds. Robert Murray M'Cheyne. Als jonge predikant legde hij een bijzondere liefde voor het Joodse volk aan de dag. Met zijn zwakke gezondheid ondernam hij met anderen zelfs een reis naar Israël om met het Joodse volk te spreken over zijn Messias. Er is een mooi boek over dat indruk maakt als je het leest. M'Cheyne was ervan overtuigd dat de verkondiging van de Heere Jezus aan het Joodse volk voor hen tot zegen zou zijn. En voor zijn gemeente in Dundee. Zijn liefde voor het volk van God is rijk gezegend. Tijdens zijn reis door Israël vond er een grote geestelijke opwekking in zijn gemeente plaats. Toen hij terugkeerde, hoorde hij daarvan en was hij zeer verblijd. Hij ervoer dat het goed gaat met hen die het Joodse volk liefhebben.

We zijn vandaag dringend verlegen om een geestelijke opwekking. We kunnen die zelf niet tot stand brengen. Dat is het werk van de Heilige Geest. Wat we wel kunnen doen, is bidden. Bidden om vrede voor Jeruzalem. Dan zal het ook vandaag goed gaan met hen die Jeruzalem liefhebben!

Hosea 9 & 10

Ds. D. van der Wal

Hosea 9

Overspel (1-9)

De eerste woorden van hoofdstuk 9 brengen ons in het midden van een groot feest in de buurt van Jeruzalem. De oogst is binnen en het volk is blij. Het harde werk is gedaan, nu is het tijd om God te danken en te feesten. Maar God danken? Dat schoot er dan bij in. Het werd vooral een zuipfeest dat ontaarde in grote vrijpartijen. Dat is wat in vers 1 ook bedoeld wordt met dat hoerenloon liefhebben op de dorsvloeren.

Dat beeld moet u even vasthouden. Want dan verschijnt Hosea op het toneel. Terwijl de muziek rond schalt, de wijn rijkelijk vloeit en mannen en vrouwen dingen met elkaar doen die het daglicht niet kunnen verdragen verschijnt Hosea. Hij trekt de stekker uit de muziekinstallatie. Doet het licht aan en roept: Het feest is afgelopen.

Dat is wat hier gebeurt. Want Israël heeft helemaal geen enkele reden om feest te vieren. In vers 3 wordt al gewezen op de komende ballingschap. Je kunt nu wel drinken maar straks zul je dorst krijgen zoals je nog nooit hebt meegemaakt. En je kunt je nu wel volstoppen, maar daar in gevangenschap zul je onrein voedsel moeten eten. Ze hebben God aan de kant geschoven en zijn afgoden achterna gaan lopen. Ze zijn vreemdgegaan en nu trekt de Heere de stekker uit het feest.

In de verzen 7 en 8 zie je de reactie van de mensen. Ze hebben er meer dan genoeg van, die ontruststoker. Daar heb je die malle profeet Hosea weer. Geen wonder dat hij zo raar doet, met zo'n vrouw als

Gomer. Hosea is doorgedraaid en neemt het allemaal te serieus. Je bent al 9 hoofdstukken bezig Hosea, snap je het nu nog niet? We willen je niet. Misschien is dat ook wel uw gevoel in deze serie. Het als golf na golf die over het strand rolt, zo rolt veroordeling op veroordeling.

Maar Hosea laat zich niet van de wijs brengen. Hij is zoals een schildwacht die waarschuwt als hij de vijand dichterbij ziet komen. En of het nu 10:00 s 'morgens of kwart over 3 s 'nachts is. Als er gevaar dreigt moet hij roepen. En we moeten wat met die boodschap, ook nu.

Het is zoals Paulus dat zegt in zijn afscheidswoord in Handelingen 20: "Daarom betuig ik u op de huidige dag dat ik rein ben van het bloed van u allen, want ik heb niet nagelaten u heel het raadsbesluit van God te verkondigen." Heel het raadsbesluit van God. Heel het Woord van God moet gebracht worden. En Hosea hoort daarbij. Het is niet altijd even gemakkelijk. Maar het heeft ons nog zoveel te zeggen. Alleen al die manier waarop Hosea op dat feest komt binnenvallen. De Heere trekt Zijn eigen plan, en wat heeft dat u te zeggen?

Onvruchtbaarheid in plaats van vrucht (10-17)

In het vervolg van deze twee hoofdstukken rolt beeld na beeld over Israël heen. Alsof de Heere vanuit alle mogelijke hoeken wil laten zien aan Israël: Jullie zitten met een levensgroot probleem. Zo begint de Heere in vers 10 hoe Hij naar Israël kijkt. Een geweldig mooi beeld. Al is het misschien

wat moeilijker voor ons om dat te zien. Dit komt omdat ze in die tijd geen producten over lange afstanden vervoerden, zoals wij, en niet van fruit konden genieten, behalve wanneer het lokaal in het seizoen was. En zo verwacht je niet dat je in de woestijn eetbare druiven zult vinden, zo'n ontdekking zou een waar feestmaal zijn. Evenzo zouden de eerste vruchten van een vijgenboom in de lente heerlijk zijn. Voor mensen die al bijna een jaar geen vijgen hadden gehad; Zo was Israël in de ogen van de Heere. Vol tederheid en liefde spreekt de Heere hier over Zijn volk.

Zo gaat het in vers 11 over de heerlijkheid, luister van Efraïm. In vers 13 wordt Efraïm, andere naam voor Israël, vergeleken met de schoonheid van de stad Tyrus. Dat was een schitterende havenstad in die tijd. Zo was Efraïm door de Heere geplant. We horen de liefde in Zijn stem als de Heere zo spreekt over Zijn volk. En wat krijgt Hij terug? In vers 10 zien we de naam van de afgod Baäl-Peor. Dat was een Moabitische vruchtbaarheidsgod waar mensen offers voor de doden brachten en prostitutie bedreven om de afgod tevreden te stellen. In vers 15 valt de naam Gilgal. De plek waar Sauls regering werd ingehuldigd (1 Sam. 11:15) en Gods afwijzing van Saul dient hier waarschijnlijk als een type voor Gods afwijzing van de noordelijke koningen. Het is niet verwonderlijk dat in vers 17 opnieuw de ballingschap wordt aangekondigd. U kunt dat zich ook wel voorstellen, toch? Als de oogappel die je met zoveel liefde hebt gemaakt zo die liefde beantwoordt.

Het oordeel komt. In dat licht staan ook de verzen 12 en 14. Daar gaat het over het verlies van kinderen of geen kinderen kunnen krijgen. Dat is een litteken dat wellicht uzelf of mensen in uw directe

meedragen. Wat moeten we dan met dit soort teksten? We moeten niet als Jobs vrienden doen die dachten precies te weten waarom welke tegenslag komt. Wat hier in deze tekst wordt bedoeld is een specifieke straf, in die tijd, in die situatie van afgoderij. Het was een waarschuwing. Dat God Zijn zegen aan Abraham gegeven ongedaan kan maken. De belofte dat er vele kinderen zouden komen is niet een automatisch gegeven. En let op: Het is aankondiging. Het is nog niet zover. Hier ziet u 2 Petrus 3:9 in de praktijk. Zoek Hem op, terwijl Hij nu nog te vinden is! Zo is God. Toen, en nu. Ook in uw leven. De Heere heeft geduld met u. Er zit een grens aan dat geduld, maar het is nog niet bereikt!

Hosea 10

De wijnstok en de stier (1-8)

In hoofdstuk 10 lopen de voorbeelden door. Daar pakt de Heere het beeld van Israël als de wijnstok. Dat is een bekend beeld dat we vaker tegenkomen in de Bijbel. En in Hosea 10 vers 1 lijkt het een heel liefelijk beeld. Maar dat is het niet... Weelderig wil zeggen: Een wijnstok die om zich heen grijpt. Zelf ruimte pakt en andere planten verdrukt. En hoe meer vrucht Israël opbrengt, hoe meer ze zich op de afgoden richten. Het gevaar van de welvaart wordt hier in beeld gebracht.

Een gevaar dat we ook nu toch om ons heen zien. Hoe beter het gaat, hoe leger de kerk. Ja, in 1945, toen stroomde de kerk vol. Of bij de watersnoodramp in '53. Nood leert bidden. Maar als de nood verdwenen is valt ook het gebed vaak stil. Er is dus echt niet zo heel veel verandert. De welvaart als sluipmoordenaar voor ons persoonlijk geloof. Heel langzaam gaat

het. Je agenda wordt steeds voller. Je kunt een paar keer op vakantie, je werkt ook hard voor. En je hebt ook je ontspanning nodig. Een druk sociaal leven dat ook onderhouden moet worden. De kerk? Kerkelijke activiteiten? Ach. Stille tijd met de Heere? Dat kan volgende week ook wel.

De pijn zit nog een stuk dieper. Kijk maar naar vers 1b. Hoe beter zijn land, hoe mooier de gewijde stenen. God bedoelt daar: Israël leefde op goede grond, De Heere had het gewied en bemest, Hij gaf regen en zonneschijn. Hij had alles gegeven wat ze nodig hadden om vrucht te dragen. Maar toen de vrucht kwam gebruikten zij dat voor zichzelf.

Zijn wij soms ook van die wijnstokken? Hoe doen we dat? Dat de Heere zo voor u zorgt, u echt alles geeft wat u nodig hebt. Maar u het vervolgens allemaal voor uzelf houdt en God vergeet. Neem nu onze tijd. We hebben afgelopen week 168 uur van God gekregen. Hoeveel hebben we er voor Hem over gehad? We hebben afgelopen week 10.080 minuten gekregen. Hoeveel van die minuten hebben we gebruikt om Hem ervoor te danken?

Israël doet hetzelfde. Ze hebben de Heere aan de kant geschoven. En als er nood aan de man komt kunnen die afgoden niet helpen. In hun wanhoop richten zij zich tot hun koning. Maar wat leest u daarover in vers 7? Die drijft als een tak op het water. Als iets hulpeloos is dan is het wel een takje die je in een rivier gooit. Het drijft mee en kan helemaal niets. Zo kan de koning hen niet helpen.

Dat eindigt in vers 8b met die wanhoop. Die woorden komen je misschien wel bekend voor. De Heere Jezus zegt dat ook. Kijk maar naar Lukas 23:30. En vervolgens

ook in Openbaring 6 vers 16-17. Heel de Bijbel door zie je hetzelfde beeld. Als God komt om te oordelen dan heb je bescherming nodig. Dat kun je niet alleen aan. U en ik ook niet. Zelfs mensen die God volledig afwijzen zullen dat merken op die dag. Laat dan maar de bergen op ons vallen ter bescherming.

Maar God wijst je een andere weg. Het kostbare bloed van de Heere Jezus beschermt je tegen dat oordeel. Denk maar aan dat verhaal van de uittocht uit Egypte. Wat moesten de Israëlieten doen in de nacht voordat ze zouden weggaan? De engel van het verderf zou rondgaan in Egypte en men was maar op één manier veilig. Als ze het bloed van een geofferd lam aan de deurposten zouden smeren. Wat beschermt ons op de dag van het oordeel? Moeten de bergen op u vallen? Of bent u veilig achter het bloed van Jezus?

Militaire arrogantie (9-15)

In de verzen 9 en 10 grijpt God terug naar het verleden. De plaats Gibeon heeft een verschrikkelijke geschiedenis. Dat kun je nalezen in Richteren 19-21. Maar u hebt er wel een sterke maag voor nodig. Het is een verhaal van verkrachting en moord. Daaruit volgend een wrede en bloed-dorstige burgeroorlog.

Opnieuw spreekt de Heere in beelden. Om het nog duidelijker te maken komt de Heere opnieuw, steeds weer. Alsof de Heere Israël bij de schouders vastgrijpt en roept: Snap je het nu? Zie je nu hoeveel verdriet je Mij doet? Heb je nu door dat je jezelf de vernietiging in werkt? Zie je het niet? Dan probeer ik het opnieuw. Zodat er niemand meer is die kan zeggen: Ik snap het niet.

Zo komt het beeld van Israël als een jonge koe. Afgericht om te dorsen. En dat was licht werk, zonder muilkorf voor, zodat het dier al dorsend zelf ook wat kan eten. Op de dorsvloer had het wat vrijheid en geen last van het zware juk. Zo goed was de Heere voor Zijn volk Israël. Maar ze hebben goddeloosheid geploegd. Onrechtvaardigheid geoogst. Opnieuw doet Israël precies het tegenovergestelde dan waar ze voor gemaakt zijn.

En dan, in vers 12. Die oproep. We zouden er zo overheen kunnen lezen. Maar dan missen we het hele hoofdstuk. Want wat een wonder van genade, God zet de deur open. Kunt u dat nu echt begrijpen? Na al die voorbeelden. Na al die beelden van Gods liefde die is afgewezen. Vers 12. Het is tijd om God te zoeken. Het is genadetijd. Tijd die we niet hebben verdiend, maar wel krijgen. Het is nu de hoogste tijd om God te zoeken. Voor het eerst of net als Israël opnieuw als u bent afgedwaald. Niet morgen, maar heden. Nu. Hosea roept het in vers 12: Het is tijd om de Heere te zoeken. Ga in gebed naar God En de Heere Jezus voegt daaraan toe: wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden!

Gespreksvragen

1. Hosea legt het feest stil met zijn onheilspreek. Hoe zou dat er in onze tijd uit zien? En hoe zouden wij daarop reageren?
2. Heel het raadsbesluit Gods moet verkondigd worden, Hosea hoort daar dus ook bij. Wat hebben de oordeelsprophetieën ons in deze tijd te zeggen? Wat zou de gemeente van Christus hiermee kunnen/moeten doen?
3. Gods toorn en Zijn liefde lijken in onze tijd wel recht tegenover elkaar te staan waarbij het ene het andere volledig uit lijkt te sluiten. Maar klopt dat? Wat heeft Hosea 9:10-17 ons daarover te zeggen?
4. Welke gevolgen heeft onze welvaart voor ons geloofsleven?
5. Het volk Israël deed precies het tegenovergestelde van waarvoor ze geroepen zijn. Hoe is dat bij u? Waarvoor bent u op aarde en in hoeverre voldoet u daaraan?
6. Spreek door over het begrip “genadetijd”, wat is dat en wat heeft dat u te zeggen?

Gelijkenissen in Lukas (1)

Ds. C.P. de Boer

Op verschillende manieren past Jezus Zijn prediking toe op het hart van de hoorders. Een van de middelen die Hij daarvoor bijvoorbeeld gebruikt is een gelijkenis. Dankzij de evangeliën zijn we op de hoogte van een groot aantal van die gelijkenissen. Elke evangelist heeft in zijn werk verschillende gelijkenissen opgenomen, de een meer dan de ander. De komende nummers bespreken we een aantal gelijkenissen in het Lukasevangelie. Naast het scherp krijgen van de boodschap van een gelijkenis, letten we ook bijvoorbeeld op de manier waarop Lukas Jezus' gelijkenissen in zijn evangelie heeft opgenomen.

Ver voor Jezus' komst bestaat in de cultuur van het Oude Nabije Oosten al een eeuwenlange levende traditie van het vertellen en overleveren van gelijkenissen, zo ook in het Oude Testament. Denk bijvoorbeeld aan het verhaal over die arme man met een schaap en die rijke man die een grote kudde vee bezit (2 Samuël 12,1-12). De hebzucht van die rijke man is grenzeloos en meedogenloos. Hij kan zijn handen niet thuis houden en vergrijpt zich aan het lam van die arme sloeber. Wanneer David dat hoort, springt hij in woede overeind. Hij zal die man! Maar de profeet kijkt hem strak aan, strekt zijn arm en past de gelijkenis toe op koning David. U ben die man!

Met het vertellen van een gelijkenis staat Gods Zoon met beide benen in een cultuur waarin dit gemeengoed is. Ook Joodse predikers na hem maken veelvuldig gebruik van het vertellen van

gelijkenissen, zo bewijst de rabbijnse literatuur. Dus enkel het feit dat Jezus gebruikmaakt van het literaire middel van een gelijkenis is op zichzelf genomen niet bijzonder. Wel maken andere aspecten Jezus' gelijkenissen uniek, bijvoorbeeld het onderwerp en het adres van een gelijkenis. Een sprekend voorbeeld daarvan staat in Lukas 15.

Drie gelijkenissen

Lukas 15 telt drie gelijkenissen: de gelijkenis van het verloren schaap, de verloren penning en de verloren zoon. Deze drie gelijkenissen zijn op verschillende manieren nauw met elkaar verbonden, bijvoorbeeld door getallen. De eerste gelijkenis gaat over een herder die een van zijn honderd schapen mist, de tweede gelijkenis over een weduwe die een van haar tien penningen is kwijtgeraakt en derde over een vader van twee zonen, dus: 1 op 100, 1 op 10 en 1 op 1. In de eerste gelijkenis laat de herder zijn schapen thuis achter om het verloren schapen op te zoeken. Als hij het schaap heeft gevonden, roept hij de burensamen in zijn huis om dit te vieren. In de tweede gelijkenis keert de weduwe haar hele huis ondersteboven om die ene penning te vinden. In de derde gelijkenis ten slotte laat een vader zijn zoon gaan, haalt hem weer in huis wanneer hij op zijn schreden terugkeert en smeekt zijn oudste zoon om ook in huis te komen. Het woord huis verbindt de drie gelijkenissen.

Ook het werkwoord vinden slaat de brug tussen deze drie gelijkenissen: de herder

vindt, de weduwe vindt en de vader vindt. Verder eindigen de drie gelijkenissen met blijdschap: de herder en de weduwe roepen de buren om de vondst van het verlorene te vieren, de vader bidt zijn oudste zoon om samen met de rest blij te zijn om de terugkeer van zijn broertje. En dan natuurlijk het woord verloren: een verloren schaap, een verloren penning en een verloren kind.

Daarnaast bestaan er ook onderlinge verschillen. Voor nu som ik alleen de belangrijkste verschillen op: de eerste en tweede gelijkenis eindigen met de opmerking dat er blijdschap in de hemel is, de derde gelijkenis daarentegen eindigt met een ernstig woord. Alleen van de verloren zoon wordt verteld dat hij dood was, maar opnieuw levend is geworden (24). Dat wordt van het verloren schaap en de verloren penning niet gezegd. Nog een belangrijk verschil tussen de derde gelijkenis aan de ene kant en de eerste en tweede gelijkenis aan de andere kant: de negatieve reactie in de derde gelijkenis. De oudste zoon wordt boos, om de blijdschap van zijn vader. Met deze verschillen legt Jezus in de derde gelijkenis een ander accenten dan in de eerste twee gelijkenissen. Laten we ons nu concentreren op de derde gelijkenis (Lukas 15,11-32).

Jongste zoon

Op een dag staat de jongste zoon voor zijn vader. Recht op de man af vraagt hij zijn vader om zijn deel van de erfenis. Hij kan dus niet wachten op de dood van zijn vader, maar wil voor diens heengaan geld incasseren. Een gezond denkend mens bedenkt dit niet, maar zonder enige schaamte eist deze jongen van zijn vader: Geef mij! (12) Een grove belediging of niet soms? En die vader doet het! Hij verdeelt de erfenis tussen beiden jongens.

De oudste krijgt twee derde deel, de jongste zoon een derde deel. In overeenstemming met de wetgeving van die tijd verdeelt deze vader zijn bezit over zijn twee zonen. (12)

De vraag van de jongste is schokkend, maar de reactie van de vader verbaast. Hij wordt niet boos, gaat met zijn kind niet in discussie, maar willigt zijn verzoek in. Hij neemt de verantwoordelijkheid van deze jongen serieus en laat hem gaan. De vrijheid die zijn kind wil, kan en wil die vader thuis niet bieden. Daarom laat hij hem gaan. Kort na de bewuste dag waarop de vader de erfenis verdeeld heeft, vertrekt zijn kind met een zak vol geld en reist af naar een ver gelegen land, dus zo ver mogelijk bij zijn vader vandaan. Hij heeft nu alle vrijheid, is onder de ogen van zijn vader vandaan en neemt het ervan. Hij leeft overdadig, jaagt zijn geld er door en geniet met volle teugen van het leven dat hij wil leiden.

Er is alleen een probleem. Een portemonnee heeft een bodem, hebzucht niet. Eerder dan hij zich had kunnen voorstellen, raakt zijn geld op. Wanneer hij niets meer heeft, verliest hij ook zijn zogenaamde vrienden. Ze zijn klaplopers; mensen die teren op de portemonnee van een ander. Tot overmaat van ramp breekt er ook nog eens een hongersnood uit.

Vader

Daar zit de jongste zoon. Tussen de varkens. Wat hij verdient? Geen idee. Wel is hem te verstaan gegeven om van het varkensvoer af te blijven. (15) Ondanks de knagende honger moet hij toekijken hoe voor zijn ogen de varkens zich volvreten. (16) Wat een ellende! Die varkens verontreinigen hem trouwens. Ze maken hem onheilig waardoor hij niet meer zomaar

Gods huis mag binnegaan. Tussen die vieze, onreine beesten komt die jongen tot zichzelf.

Jezus legt uit wat dat betekent: tot jezelf komen. Hij realiseert zich hoe goed zijn vader voor zijn knechten is. Nu is ook hij knecht, maar hij verhongert. (17) Hij vergelijkt dus zijn eigen baas met zijn vader die ook baas is. Zo komt hij tot de conclusie dat zijn vader goed is, zelfs voor zijn knechten, dus laat staan voor zijn kinderen. Zijn vader is goed. Die gedachte begint in zijn hoofd rond te zingen, maakt hem onrustig en roept in hem het heimwee naar huis wakker. Dat heimwee doet hem steeds intenser naar het huis van zijn vader verlangen. Opeens staat zijn besluit vast. Hij gaat terug! Hij neemt zich voor wat hij tegen zijn vader zal zeggen. (18-19) Niet de armoede waarin hij verkeert, maar de goedheid van zijn vader brengt hem in de benen.

Hier leert Jezus een praktische les. Misschien herkent u vanuit uw gezin deze situatie. Ook uw kind verlangt naar een leven zonder God waarvoor u geen ruimte kan en wil bieden. Dan kan het zo maar gebeuren dat er een boos woord valt, harde woorden klinken of zelfs een ijzig stilzwijgen alle communicatie doodslaat. De laatste herinnering die deze jongen aan zijn vader heeft, is de goedheid van zijn vader. En dat zijn vader zijn verantwoordelijkheid serieus neemt. Hij laat hem gaan, hoewel het vertrek van zijn jongen als een zwaard door zijn vaderhart snijdt. Maar hij laat hem gaan en hij houdt hem vast. Door zijn goedheid, door zijn dagelijkse gedachten en gebeden en door een openstaande deur en vaderhart die dag en nacht voor zijn kind blijven openstaan. Zo houdt deze vader zijn kind vast. Hoe zijn vader zal reageren, houdt hem

nog niets eens zo bezig. Hij wil slechts zijn slaaf worden. Meer niet. Hij is het niet meer waard om zoon genaamd te worden. Hij wil alleen nog maar slaaf zijn. Niet meer zoon genaamd worden, betekent geschrapt zijn uit het geboorteregister van je ouders. Hij aanvaardt dat zijn vader hem niet meer als zoon erkent, hoewel zijn vader daarover nog niets heeft gezegd. Maar hij weet zich het kind-zijn onwaardig. Hij heeft het recht daarop verzondigd. Hij heeft zichzelf buitenshuis geplaatst. Hij erkent dus zijn schuld. Niet een ander, zeker niet zijn vader, maar alleen hij is verantwoordelijk.

Voor het eerst in zijn leven neemt deze jongen zichzelf serieus. Hier ligt een trek naar het geestelijke leven. Waarachtige bekering begint op het moment wanneer u en ik onze verantwoordelijkheid tegenover God serieus nemen. Dan wijzen we niet meer naar een ander, verstoppen we ons niet langer achter de omstandigheden, maar wijs ik naar mezelf. God hoort dat terug in de vorm van een schuldbelijdenis. De grondtoon van die belijdenis stemt overeen met de woorden van deze jongen: 'Ik ben het niet meer waard!' Onwaardig. Alles verzondigd, alleen maar schuld.

Hoe kan het dat iemand deze woorden tegenover God durft uit te spreken? Dat komt omdat op de bodem van zijn ziel de overtuiging leeft, dat God goed is. Die overtuiging geeft mij vrijmoedigheid om dit tegen God te durven zeggen. Ik wil dat ook zo zeggen. Tegen een goede God uitspreken dat ik het niet waard ben, wanneer Hij nog naar mij zou omkijken. Durft u dat ook? Tegen een goede God belijden dat u het niet meer waard bent wanneer God nog naar u zal omkijken? Erkennen dat Hij goed is en dus in zijn recht staat wanneer u verloren gaat?

Ontferming

Let op dat de wisseling in vers 20. Tot nog toe vertelde Jezus de gelijkenis vanuit het perspectief van de jongste zoon. Vanaf het moment dat de jongen opstaat, verschuift het perspectief van de jongste zoon naar zijn vader. Nu is het de vader die ziet, met innerlijke ontferming bewogen is, toesnelt, om de hals valt en kust. Deze verschuiving is meer dan alleen maar een verteltechniek. Een manier van vertellen om de gelijkenis levendig te verhalen. Nee, wat deze verschuiving vooral veroorzaakt is de uitdrukking 'innerlijke bewogenheid'. (20)

Dit is een Bijbelse uitdrukking, die verwijst naar Gods innerlijke bewogenheid, Zijn eenzijdige, onvoorwaardelijke en ondoorgrondelijke liefde. Die liefde beweegt die jongen om terug te keren. Met deze uitdrukking tilt de Heere Jezus de gelijkenis naar een hoger niveau. Helaas, kwam ook in Jezus' dagen voor dat kinderen een andere keus maken dan ze van huis uit hebben meegekregen. Ook toen trokken kinderen de wereld in en zeiden God en Zijn dienst vaarwel. Maar nu Jezus opeens spreekt over een Vader die innerlijk bewogen is, prikkelt hij de nieuwsgierigheid van zijn hoorders. Wie is deze Vader?

De Vader kust de schuldbelijdenis van de jongste zoon weg. De jongen krijgt niet eens de gelegenheid om zijn voorgenomen schuldbelijdenis helemaal uit te spreken. De woorden 'maak mij tot een van uw dienst-knechten' kust zijn Vader weg (vergelijk vers 19 met 21). Terwijl Hij hem binnenhaalt, beveelt Hij zijn knechten om Zijn kind het mooiste en duurste kleed aan te trekken, de familiering om de hand te doen en sandalen aan te trekken. (22) De zegelring bewijst dat de jongste zoon weer tot het huis van zijn Vader behoort. In huis maken de sandalen aan de voeten maken het verschil tussen slaven die blootsvoets in huis lopen en

gezinsleden die sandalen dragen. Die jongen wordt geen knecht, maar blijft kind, zoon van de Vader. De Vader neemt hem weer op in zijn gezin. Dit gaat niet onopgemerkt voorbij. Een kalf dat voor een speciale gelegenheid vetgemest wordt, wordt geslacht. (23)

Oudste zoon

Tot nog toe ging de gelijkenis uitsluitend over de jongste zoon. De Zaligmaker verhaalt van zijn brutale verzoek, zijn vertrek uit het ouderlijk huis, zijn uitspattende wereldse leven en hoe zijn leven uiteindelijk in de goot eindigt. Ook vertelt de Heiland hoe deze jongen tot inkeer komt. De herinnering aan zijn vader bewerkt de ommekeer. Op het moment dat deze jongen na jaren zijn ouderlijk huis binnentreedt, verlegt de Zaligmaker de aandacht van de jongste zoon naar zijn vader. Vanaf nu staat niet meer het kind, maar de vader centraal. Dit roept de vraag op of de gelijkenis wel gaat over de verloren zoon. Gaat deze gelijkenis niet over de Vader?

Achter deze subtiele omslag schuilt een diep motief. Jezus bepreekt uiteindelijk niet de ervaring van een berooid mens, maar de innerlijke ontferming van de vader. Niet dat de gebrokenheid van die jongen van nul en generlei waarde is. Integendeel! Beking gaat altijd samen met een gebroken hart en een verslagen geest. De jongen breekt onder het liefdeshart van zijn Vader. Om die reden vraagt Jezus alle aandacht voor deze Vader. Hij verschilt van alle vaders. Daarmee bedoel ik niet dat er naast deze Vader geen ouders zijn die hun huis en hart voor een verloren zoon of dochter hebben openstaan. Er is veel ouderleed, ook onder ons. Er is ook veel oudertrouw, waardoor verloren zonen en dochters op enig moment besluiten om terug te keren. Ze weten dat ze welkom zijn, wat er ook is gebeurd. Maar Jezus' omschrijving van deze vader is uniek. Deze

vader is met ‘innerlijke ontferming bewegen’. In de Bijbel kan dit maar van Twee worden gezegd: God de Vader en God de Zoon. Beiden zijn met innerlijke ontferming bewogen. Het gaat niet langer meer over twee mensen, een trouwe vader en weggelopen kind, maar over Gods bewogenheid om verloren zondaren. Die goddelijke bewogenheid zetten Vader en Zoon in beweging. De Vader zendt Zijn Zoon, vanwege Zijn bewogenheid met deze verloren wereld. Vervuld met innerlijke ontferming zoekt de Zoon het verlorene op in deze weggezonden wereld. De Vader in deze gelijkenis heeft dus drie zonen: de jongste zoon, de oudste zoon en de Zoon die de gelijkenis aan verloren zonen en dochters vertelt, Jezus Christus Gods eniggeboren Zoon.

Buiten

Nu Jezus de diepste motieven van deze Vader benoemt, verandert dit intermenselijk verhaal in Evangelie. Naar twee kanten toe heeft deze plotselinge omslag zijn uitwerking. Aan de ene kant legt Gods ontferming het duistere handelen van de jongste zoon bloot. In het intermenselijke verkeer moet zijn opstelling al als verwerpelijk worden veroordeeld. Maar nu Jezus zijn handelen plaatst in relatie tot God, staat het verzoek van deze jongen om een deel van de erfenis opeens in een heel ander licht. Hij wilde los van God zijn, ondanks dat hij van Gods vaderlijke ontferming wist.

Gods ontfermende liefde haalt de schuld van ons zondig handelen op pijnlijk wijze voor het daglicht. Tegen Hem heb ik dus gezondigd! Aan de andere kant komt nu ook Gods unieke liefde in de opstelling tegenover zondaren in al zijn scherpte naar voren. God heeft zondaren lief, omdat Hij liefde is. Zijn innerlijke ontferming drijft Hem in Zijn geduld, opstelling, omhelzen en kussen van een goddeloze die zich

smekend in Zijn armen werpt. Hij wil mij liefhebben, omdat Hij dat wil. Liefde, enkel liefde beweegt God in Zijn omgang met schuldige mensenkinderen. Het ultieme bewijs van Zijn unieke liefde is Zijn Zoon die deze gelijkenis vertelt.

Herinnert u zich trouwens nog de aanleiding voor deze en de andere twee gelijkenissen in Lukas 15? Dat was het verwijt van de farizeeën dat Jezus zondaren ontvangt en met hen eet (Lukas 15,1). En aan wie zijn deze gelijkenissen gericht? Farizeeën! De eniggeboren Zoon is uit de schoot van Zijn Vader afgedaald om aan hen Gods innerlijke ontferming te verkondigen. Van die onbegrijpelijke liefde is Christus het ultieme bewijs. Van die liefde getuigt Hij om uit te leggen waarom Gods Zoon met hoeren en tollenaars eet. Bij Hem aan tafel zijn ze veranderd.

Gebroken in zichzelf verheugen zij zich in God vanwege Gods liefde geopenbaard in Zijn Zoon. Maar met diezelfde liefde keert de Vader zich ook tot de oudste zoon. In Jezus Christus komt Hij tot hen, hoewel ze buiten blijven staan. Terwijl het buiten duister wordt, smeekt de Vader door de Zoon om binnen te komen. (28) Ook voor hem staat alles beschikbaar. Ook hij is kind. (29-32) maar met dat deze zoon besluit om buiten te blijven staan en niet aan te schuiven aan tafel naast zijn jongste broertje van wie hij weet dat hij een hoerenloper is (30), miskent hij de liefde van zijn Vader. De jongste zoon ontzegt zijn Vader om beide kinderen lief te hebben, ook wanneer een van beiden met berouw terugkeert tot het hart van zijn Vader. Die zonde komt niet in de wereld, maar alleen in de kerk voor. Dat maakt de kerk tot de meest zondige plaats op aarde. Kunt u het begrijpen dat God uitgerekend op deze plaats Zijn liefde openbaart, ook aan u?

Gespreksvragen

1. Deze gelijkenis is bekend onder de titel 'De gelijkenis van de verloren zoon.' Maar doet de titel 'Vader van drie zonen' niet meer recht aan deze gelijkenis? Bespreek eens tot welke verschillende verklaringen beide titels kunnen leiden.
2. De vader laat zijn jongste zoon gaan. Wellicht heeft u ook een of meerdere kinderen moeten laten gaan; zij braken met de Heere en Zijn dienst en leven midden in de wereld. Wat is voor de troost, de hoop en het onderwijs van deze gelijkenis?
3. De jongste zoon komt Thuis wanneer hij valt in de armen van de Vader. Kent u dit ook vanuit uw eigen leven? Beschrijf eens hoe dat gebeurde.
4. In de uitleggeschiedenis van deze gelijkenis is de oudste zoon vaak voorgesteld als het verstokte Joodse volk en de jongste zoon als de heiden. Wat vindt u van deze uitleg en welke gevolgen kan deze uitleg krijgen?
5. Welk onderdeel van de gelijkenis spreekt u persoonlijk het meest aan? En waarom?

Boekbespreking

Getuige zijn

door ds. J. Westerink

Een centrale tekst in de Bijbel waar het gaat over getuigen, Handelingen 1:8. Daar zegt de Heere Jezus tegen Zijn discipelen: 'Gij zult Mijn getuigen zijn'. Zo worden zij door hun Meester uitgezonden in de wereld en zal het Evangelie uiteindelijk de einden van de aarde bereiken.

Getuigen zijn betekent niet: nu moet je getuigen van jouw geloof. Zeker mag er een persoonlijke noot in het getuigen doorklinken. Vaak moet dat zelfs. Maar als de Heere Jezus spreekt over 'Mijn getuigen', wil dat zeggen: het gaat erom dat je spreekt van Mij! Het getuigen van Christus is goed spreken van Hem. Dat is een wervend spreken. Opdat ook anderen door dat getuigenis in Hem zouden gaan geloven. De schrijver, ds. J. Westerink, laat zien wat getuigen inhoudt en wat daarvoor nodig is. Dat doet hij vanuit de Schrift, de kerkgeschiedenis en de praktijk van elke dag. Het boekje leest makkelijk en heeft een heldere schrijfstijl. Bovenal Bijbels principieel.

A. Kok

Het laatste nummer van 'De Saamwerker' van 2023 is weer verschenen. De maand december is weer aangebroken. Een maand met korte dagen. Het is weer vroeg donker en de dagen worden langzaam licht. Het is ook de maand van Advent en Kerst. We mogen de geboorte van de Heere Jezus weer gaan herdenken. In de duistere wereld is eeuwen geleden het Licht der lichten opgegaan! Wat een wonder van genade. Zondige mensen kunnen nog zalig worden. Die boodschap mag ook in onze onrustige tijden nog klinken. Gods werk gaat door tot op de jongste dag.

Het bestuur wenst u allen rijk, gezegende kerstdagen toe en in alle opzichten de zegen van de Heere voor het jaar 2024. -In deze Saamwerker vindt u de eerste schets van ds. C.P. de Boer. Hij hoopt een aantal gelijkenissen voor ons te behandelen. Verder weer een schets over het boek Hosea van ds. D. van der Wal. Daarna hoopt hij nog twee schetsen aan te leveren. Nu de rubriek 'Vragenrubriek' is gestopt, heeft het bestuur besloten een nieuwe rubriek te starten. De rubriek heeft als titel: "Op bezoek bij de Mannenvereniging van..." We starten met de mannenvereniging van Veenendaal (Pniëlkerk). U als vereniging zult wel horen wanneer u aan de beurt bent. -Verder mogen we als bestuur terugzien op een gezegende bondsdag. We kregen veel mee vanuit de lezing van ds. Van Olst. We waren blij met een fijne belangstelling. De broeders uit Ede hebben weer goed voor ons gezorgd. Hartelijk dank!

We hebben ook afscheid genomen van br. S.J. Roos. Vanaf 1995 heeft hij veel werk

voor de bond mogen verrichten. Als penningmeester heeft hij zorgvuldig de 'penningen' mogen beheren. We zijn hem veel dank verschuldigd en wensen hem en zijn vrouw in hun levensavond Gods nabijheid toe. -Voor de bondsdag was er de huishoudelijke vergadering. Het bestuur kreeg veel vertrouwen van de aanwezige broeders. Daar zijn we dankbaar voor. Helaas hebben we, na veel jaren, de contributie moeten verhogen van € 15 naar €20 per lid. Wanneer we dit niet zouden doen, gaat het met de bond financieel niet goed. Als bestuur hopen wij op uw begrip.

Onze nieuwe penningmeester, br. C.J. Mook, is nu ook begonnen aan zijn taak als penningmeester. We wensen hem een stukje vreugde toe in zijn nieuwe taak en Gods zegen.

We wensen u allen persoonlijk en als vereniging Gods zegen toe.

Een hartelijke groet, namens het bestuur
A. Kok (secretaris)

Even aandacht voor:

- De website: www.mannenbond-cgk.nl
- Uiterste inleverdatum kopij voor
De Saamwerker nummer 1-2024:
zaterdag 10 februari 2024.
- Bondsdag zaterdag 2 november 2024 te Ede.

Voor alle data geldt D.V.

Jaarverslag 2023 Chr. Geref. Mannenbond

Een jaar gaat snel voorbij. In het achterliggende jaar zijn er onder u, en ook binnen de verenigingen, lege plaatsen gekomen. We denken vanmorgen in het bijzonder aan de familie van onze overleden broeder br. H. Hakvoort uit Wierden. Vele jaren is hij lid geweest van de mannenvereniging te Almelo. Verder is hij ook lid van het bondsbestuur geweest. We denken met dankbaarheid aan zijn inbreng in ons bestuur terug. De families van de overleden broeders bidden wij de troost en de ondersteuning van de Heere toe.

De tijd waarin u en ik leven is een heel onrustige tijd. In de wereld, in Nederland en ook binnen de kerken is veel aan de hand. De onrust is groot. Wat is het dan een wonder dat we in de afgelopen tijd onze verenigingsavonden weer konden houden. Themadagen, districtsavonden mochten ook weer gehouden worden.

We zijn de Heere dankbaar dat de bondsdag op zaterdag 1 oktober 2022 in Ede gehouden kon worden. Prof. dr. T. M. Hofman sprak over het onderwerp 'Gelovig Bijbellezen'. De opkomst was niet groot. Als bestuur hebben we dit tijdens onze evaluatie uitvoerig doorgeproken. Gaan we met onze bondsdagen stoppen, ja of nee? Besloten werd om in 2023 weer een bondsdag te organiseren en dan te bezien hoe dan de opkomst zal zijn.

De Saamwerker mocht regelmatig verschijnen. U hebt wel gemerkt dat er in de achterliggende tijd aanvullende

artikelen werden geplaatst. Het is altijd een hele zorg om scribenten te vinden voor de schetsen. Maar tot nu toe is het toch altijd weer goed gekomen. Een scribent om schetsen aan te leveren over de NGB is nog niet gevonden. Inmiddels worden er in Veenendaal NGB-preken gehouden...

De website van de mannenbond proberen we zo veel mogelijk up-to-date te houden. Er zijn meerdere verenigingen die te maken hebben met een dalend ledental. De vergrijzing slaat behoorlijk toe. De vereniging van Delft moest worden opgeheven. Een enkele vereniging gaf door dat er nieuwe leden bij gekomen waren. Dankbaar zijn we met het feit dat de mannenvereniging van Kerkwerve zich heeft aangesloten bij de bond.

Broeders, probeer jongere broeders erbij te betrekken! Een persoonlijke benadering is vaak de beste manier.

Het bestuur komt twee keer per jaar bij elkaar. We vergaderen altijd in Veenendaal. De vergaderingen verlopen altijd in een fijne sfeer. Br. S.J. Roos gaat ons bestuur vanwege leeftijd na vele jaren verlaten. Sinds 1995 heeft hij zitting in ons bestuur en veel jaren als penningmeester. We zijn dankbaar voor zijn grote en deskundige inzet binnen het bestuur. Br. C.J. Mook uit Veenendaal zal zijn plaats in ons midden innemen.

Vanuit de verenigingen zijn er geen bezwaren tegen zijn benoeming binnengekomen. Binnen het bestuur

zijn er meerdere broeders die rond of in de zeventig zijn onder wie uw secretaris. Broeders, kijk eens rond binnen uw vereniging naar jongere broeders die u geschikt vindt voor ons bondsbestuur. Beschouw dit als een hartenkreet! Er zijn goede contacten met anderen mannenbonden en met onze vrouwenbond.

Broeders, aan het einde van dit korte verslag wensen we u persoonlijk en als vereniging Gods onmisbare zegen toe. Het is genade, een zegen en een voorrecht als we weer rond de open Bijbel bij elkaar kunnen en mogen komen.

A. Kok, secretaris

Opvoedondersteuning

De stuurgroep, bestaande uit afgevaardigden van CGK-Vrouw, mannenbond, CGJO, LCJ, TUA en deputaten Kerkjeugd en Onderwijs is na afronding van verschillende deelprojecten in principe na twee synode perioden (8 jaar) beëindigd. Een mooi en tot dankbaarheid stemmend resultaat is dat de beide jeugdbonden hun verantwoordelijkheid hebben genomen door de hoogste opdracht van de synode in te vullen. De opdracht: uiteindelijk moeten de jeugdbonden het thema geloofsopvoeding / de doelgroep (ouders) integreren in hun bestaande aanbod en waarborgen dat dit voor de toekomst is ingebed in bestaand beleid. Beide organisaties hebben hier vorm aangegeven:

CGJO: www.geloofsopvoeding.nl

LCJ: www.geloofwaardigopvoeden.nl
Belangrijk is dat er afsluitende webpagina is gemaakt waar verantwoording wordt afgelegd van het prachtige project wat we hebben gehad onder de naam www.geloofinhetgezin.nl. Daar is alle informatie te vinden over de resultaten en de toekomstige geplande projecten.

Nieuw is de site <https://gereedschapskist.nu/>. Deputaten zijn nu aan zet om de verschillende partijen jaarlijks samen te laten komen rondom het thema geloofsopvoeding. Op deze manier wordt de kennis vanuit de verschillende bonden ook met elkaar gedeeld en kan ieder daar richting eigen doelgroep zijn voordeel mee doen. Als Mannenbond verwachten hiervoor een uitnodiging te ontvangen. Zodra vanuit deputaten Kerkjeugd en Onderwijs het verzoek komt voor een gezamenlijk

gesprek over geloofsopvoeding, is het goed dat de mannenbond iemand binnen het bestuur heeft dit zich geroepen weet om zich te laten afvaardigen.

Het project Geloof in het gezin is een enorme aanjager geweest om de bewustwording binnen de CGK-gemeenten opgang te helpen. Zowel op het gebied van materiaal, toerusting en diensten. Einde 'Geloof in het gezin', is niet einde opvoedsteun.

God roept ons onder andere in Deuteronomium 6 op om Zijn daden door te vertellen en voor te leven aan onze jongeren. Kinderen die door opvoeders bij Jezus Christus worden gebracht, zegt Hij. Via bovenstaande websites van de beide jeugdbonden is heel veel te vinden wat juist in onze tijd van waarde is en richting en ondersteuning geeft. Zó vader zijn dat God in jouw opvoeding tot Zijn eer komt en je kinderen tot hun recht komen, is nog niet zo eenvoudig. Dat is het ook nooit geweest. Daarom willen we als mannenverenigingen graag aandacht (blijven) besteden aan dit belangrijke onderwerp. We houden u op de hoogte.

**BOND VAN CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE
MANNENVERENIGINGEN IN NEDERLAND**

Secretaris: A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
Tel. 0318-529646
e-mail: akok@kliksafe.nl

Aan Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander,
Paleis Noordeinde,
Postbus 30412,
2500 GK 's Gravenhage.

Veenendaal/Ede, 4 november 2023.

Majesteit,

De Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen houdt vandaag in de kerk 'De Tabernakel' te Ede zijn jaarlijkse Bondsdag. Het thema van deze Bondsdag is: "Als bidden moeilijker wordt".

Tijdens deze Bondsdag willen wij onze hartelijke verbondenheid uitspreken met het Huis van Oranje.

Meer dan tien jaar mag U Uw taak als Koning van ons land met inzet vervullen. Uw ambt is een taak en een roeping die God U heeft gegeven. Daarom bent U Koning 'bij de Gratie Gods'. De tijd waarin we leven is zeer zorgelijk. Veel crisissen in ons land en een wereld vol met zorgen en oorlogsgeweld. We denken aan Israël en Oekraïne. God alleen weet hoe het zal aflopen. Onze tijden zijn in Gods Hand. De vraag komt bij velen naar boven: hoe zal het allemaal gaan? Eén ding staat vast: de Heere regeert. En door Hem regeren de koningen. Daarom sprak Koningin Emma op 8 december 1890 de volgende woorden: "Vertrouwende op Hem, in Wiens hand het lot is der vorsten en volkeren, neem ik de mij toevertrouwde regeringstaak op mij". Dat vraagt van ons allen onze toevlucht te nemen tot Hem in onze persoonlijke gebeden.

U mag zich verzekerd weten van ons voortdurend gebed voor U. Dat is ook onze opdracht, want er staat in 1 Timotheüs 2 vers 2 dat we voorbede hebben te doen voor koningen en allen die hooggeplaatst zijn.

Van harte wensen wij U wijsheid en Gods zegen toe, voor U persoonlijk, Uw Huis, gezin en familie.

Met gevoelens van de meeste hoogachting,
namens de Chr. Geref. Mannenbond,

ds. C.J. Droger
voorzitter.

A. Kok,
secretaris.

DIENST VAN HET KONINKLIJK HUIS

De weleerwaarde heer
Ds. C.J. Droger
Voorzitter Bond van Christelijke
Gereformeerde Mannenverenigingen
p/a Regentesselaan 66
3905 GX VEENENDAAL

NO.
23/fhn

'S-GRAVENHAGE
17 november 2023

LOCATIE
Paleis Noordeinde

Zeer geachte heer Droger,

Graag bedank ik u voor het bericht dat Zijne Majesteit de Koning van u mocht ontvangen ter gelegenheid van de Bondsdag van de Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen in Nederland op 4 november jongstleden.

Uw uiting van verbondenheid heeft de Koning zeer op prijs gesteld.

Ik hoop dat u kunt terugkijken op een geslaagde bijeenkomst.

Met gevoelens van de meeste hoogachting,

Drs. J.C. Snoek
Persoonlijk Adviseur van
Zijne Majesteit de Koning en
Hare Majesteit de Koningin

DIENST VAN HET KONINKLIJK HUIS POSTBUS 30412 2500 GK 'S-GRAVENHAGE

Bid u graag?

Ds. Van Olst

Bid u graag?

„Bidt u graag?” Deze vraag stelde ds. A. Th. Van Olst zaterdag tijdens een bondsdag in Ede. „Als we werkelijk geloven dat Hij Zijn oor neigt, dan is het gebed een dialoog, een spreken met God.”

De bondsdag van de Christelijke Gereformeerde Mannenbond vond ook dit jaar plaats in kerkgebouw „De Tabernakel” in Ede. De opkomst op de bondsdag was volgens ds. C.J. Droger, voorzitter van de mannenbond, „verblijvend”. „Het is beduidend meer dan de laatste jaren.” Ds. A. Th. van Olst, directeur van de Evangelische Hogeschool en christelijk gereformeerd predikant, hield zijn lezing naar aanleiding van het thema: „Als bidden moeilijker wordt”. De predikant stelde in zijn inleiding dat weinig zo eenvoudig is als bidden.

Het gebed is een dialoog, een spreken met God. „Het geloof dat er een Heere in de hemel is, een trouwe Vader, die luistert naar het gebed, tilt het gebed uit boven een monoloog.” Daarom is er een wisselwerking van Woord en gebed. „Wij luisteren naar God, we antwoorden op God. In het lezen van Zijn woord zoeken we de omgang met God.”

Bidden is meer dan vragen. Het Onze Vader bestaat uit lofprijzing aan het begin en aan het eind. „Onze vragen worden ingeklemd en op toon gezet door de lofprijzing. We moeten doordringen naar de kern wat bidden is: omgang met God.”

Bidden is eerder antwoorden dan vragen, zo stelde ds. Van Olst. „Het wezen van het gebed wil zeggen dat het begint bij Gods spreken en dat wij antwoorden op de sprekende God.” Vanaf het begin van de wereld sprak God. „Als er een mens op aarde is die gaat bidden, geeft dat vreugde in de hemel, er komt antwoord op het spreken van God. Bidden is antwoord geven op Zijn Woord.”

Vertrouwendsvol

We hoeven voor het gebed geen omhaal van woorden te gebruiken, zoals de Heere Jezus ook zegt in de Bergrede in Mattheus 5. „Dat maakt het gebed kinderlijk eenvoudig. De Heere nodigt uit om tot een vertrouwendsvol gebed te komen. U mag zoveel woorden gebruiken als u wilt, maar het hoeft niet.”

Er is veel diepgang en rijkdom over het gebed te vinden in de Schrift, maar er zijn weinig voorschriften. Als voorbeeld noemde de predikant het Onze Vader. „Een gebed van nog geen halve minuut, maar zo inhoudsvol, zo krachtig.”

Op elk moment, elke omstandigheid en elke plaats kun je –zij het in geest en in waarheid– bidden. „Je hoeft geen ervaren christen zijn, het hoeft niet prachtig te zijn, oprecht en eenvoudig. Het mag zo ruw en ongepolijst als de psalmen.”

Waar komen de moeiten met bidden dan vandaan? Soms is het niet duidelijk wat er gebeden moet worden, lukt het niet om regelmaat te vinden of is er de

concentratie niet. „Mensen leggen de lat vaak hoog, er moet zoveel. Daartegen zei de predikant: „Het gebedsleven is op de leest van de dankbaarheid geschoeid, omdat het diep in ons zit om toch weer aan bepaalde dingen te willen voldoen.”

In Romeinen 8 staat dat we niet kunnen bidden zoals het behoort. „In Romeinen 8 gaat het over de belofte van de Heilige Geest, wij kunnen niet altijd de woorden vinden. Die belofte mag voor ontspanning zorgen.”

Wanneer wordt bidden moeilijk?

„Als soms de diepste diepten worden gevonden, breekt daar de hoop doorheen. Aanvechting is vaak meer brandstof, dan een blokkade.”

In de Bijbel zijn er twee levensgrote moeilijkheden voor het gebed: zonde en ongeloof. Daarom spoorde de predikant de bezoekers aan om in alle levensomstandigheden eenvoudig en vreugdevol te blijven bidden. „Het is mij goed om nabij God te zijn.”

Sprekers themadagen 2024

**Thema: Blijf bij Jezus! Over
geestelijke groei in de genade**

Zaterdag 2 maart 2024

Sprekers: Ds. W.P. Emaus (PKN Oud-Beijerland) en ds. J. van Limbeek (CGK Oud-Vossemeer)
Locatie: Hervormde kerk te Wilnis (Utrecht)

Zaterdag 20 april 2024

Sprekers: Ds. A.M. van Mourik (PKN Emst) en ds. W.A. Capellen (CGK Urk)
Locatie: Hervormde Kerk “Elim”, ‘t Harde

Zaterdag 20 april 2024

Sprekers: Ds. W.P. Emaus (PKN Oud-Beijerland) en ds. J. van Limbeek (CGK Oud-Vossemeer)
Locatie: Hervormd Verenigingsgebouw De Wingerd, Tholen

Zaterdag 5 oktober 2024

Sprekers: ds. J. van Walsem (CGK Leerdam) en ds. H.A. Neervoort (PKN Nieuwe Tonge en Herkingen)
Locatie: Immanuëlkapel, Ridderkerk – Oostendam

Zaterdag 12 oktober 2024

Sprekers: Ds. A.M. van Mourik (PKN Emst) en ds. W.A. Capellen (CGK Urk)
Locatie: Gebouw Maranatha, Veenendaal

Op bezoek bij de mannenvereniging van Veenendaal

Kunt u iets vertellen over het ontstaan en de geschiedenis van uw mannenvereniging?

In 1936 werd in de toenmalige Geref. Gemeente mannenvereniging 'Berea' opgericht. Vanwege de kerkelijke verwickelingen rondom ds. R. Kok ging de vereniging een kwijnend bestaan lijden. In 1959 kwam er een heroprlichting onder de naam: M.V. Calvinj. In 1956 was de gemeente aangesloten bij het Chr. Geref. kerkverband en de mannenvereniging sloot zich dan ook aan bij de mannenbond.

Kunt u iets vertellen over de samenstelling van het bestuur en de leden van de mannenvereniging?

Het bestuur bestaat uit vijf leden. Vanaf 1959 heeft de vereniging op dit moment zijn vijfde voorzitter. De voorzitters zijn bij ons lang in functie. De vereniging heeft rond de 30 leden.

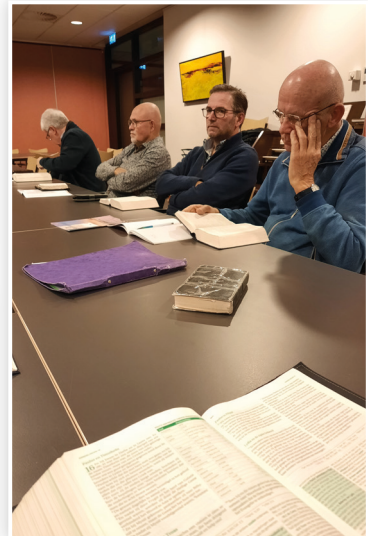
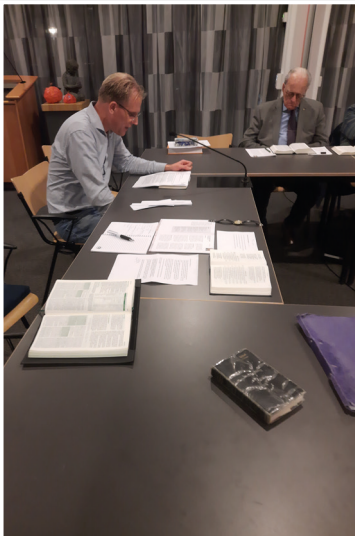
Kunt u iets vertellen over het verloop van de verenigingsavonden?

Na de opening en huishoudelijke zaken gaan we beginnen met de behandeling van een schets uit de Saamwerker. De inleiding wordt verzorgd door een lid van de vereniging. Na de pauze bespreken we eerst de vragen die de broeders stellen en vervolgens de vragen van de schets. We vergaderen van kwart voor 8 tot kwart voor 10. Op de woensdagavond 1 keer in de 2 weken.

Doet de mannenvereniging weleens een actie of een bijzondere activiteit?

Eén keer per jaar wordt er een fietstocht georganiseerd. Alle broeders uit de gemeente mogen zich hiervoor opgeven. Verder gaan we bescheiden onze gang.

Broeders, wat is het een zegen dat we samen de Schriften mogen onderzoeken!

Foto's Bondsdag

Foto's Niek Stam

